

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,25 zł
Zapisać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-lin. 5 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 7 lutego 1925.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 13 listopada 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych
i Ministrem Skarbu w sprawie umieszczenia weteranów
powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. w zakładach
opiekuńczych.

Na podstawie art. 4 i 13 ustawy z dnia 23 marca
1922 r. o zaopatrzeniu weteranów powstań narodowych
z r. 1831, 1848 i 1863 oraz wdów po nich (Dz. U. R.
P. Nr. 26 poz. 212) i w uzupełnieniu rozporządzenia
z dnia 4 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 498)
zarządza się co następuje:

§ 1.

Każdy niedołężny i pozbawiony opieki domowej
weteran, o ile pragnie być umieszczony w zakładzie
opiekuńczym, winien zwrócić się pisemnie lub ustnie
do władzy administracyjnej I. instancji, właściwej dla
jego miejsca zamieszkania, z prośbą o umieszczenie
w zakładzie. Ustnie zgłoszone prośby wpisuje się do
protokołu.

Rzeczoną prośbę może wnieść — za zgodą wete-
rana — również i osoba, opiekująca się nim.

§ 2.

Władza administracyjna I. instancji po zbadaniu
sprawy, wymienionej w § 1 przesyła prośbę pisemną
lub protokół prośby ustnej wraz ze swym wnioskiem
i załącznikami władzy administracyjnej II. instancji,
która orzeka o umieszczeniu weterana w jednym z od-
powiednich zakładów, znajdujących się na podległym
jej terenie.

W razie braku takich zakładów, lub miejsc w nich,
władza administracyjna II. instancji umieszcza weterana
w zakładzie, położonym poza jej terytorjum po porozu-
mieniu się z właściwą władzą administracyjną II instancji.

§ 3.

Za odpowiednie zakłady w rozumieniu niniejszego
rozporządzenia należy uważać schroniska dla weteranów
powstań narodowych, w których weterani są utrzymy-
wani z funduszków Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

W razie braku miejsc w tych zakładach weterani
mogą być umieszczani na koszt Państwa na podstawie
umowy w zakładach samorządowych i społecznych,
uznanych za odpowiednie przez organa Ministerstwa
Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4.

Weteran, przebywający w zakładzie, korzysta bez-
płatnie z całkowitego utrzymania i pobiera część przy-

sługującego mu zaopatrzenia zgodnie z § 8 rozporzą-
dzenia z dnia 4 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54
poz. 498).

§ 5.

Weteran, przebywający w zakładzie, podlega we-
wnętrznemu regulaminowi tego zakładu.

§ 6.

Opuszczenie zakładu przez weterana może nastąpić:
1. na skutek zgłoszenia samego weterana, 2. na skutek
wniosku zarządu zakładu. W ostatnim wypadku orzeka
władza administracyjna II. instancji, na terenie której
znajduje się zakład.

§ 7.

Właściwa władza administracyjna II. instancji po-
winna zawiadomić izbę skarbową, wypłacającą uposa-
żenie, o dniu przybycia weterana do zakładu, jak rów-
nież o dniu opuszczenia zakładu przez weterana celem
uskutocznienia zmiany w wysokości uposażenia. Zmiana
wysokości uposażenia następuje w pierwszym dniu
miesiąca, następującego po przybyciu weterana do za-
kładu, oraz w takim samym terminie po opuszczeniu
zakładu przez weterana.

§ 8.

Nadzór nad wykonywaniem opieki nad weteranami
przez zakłady sprawują władze administracyjne II. in-
stancji, które prowadzą również ewidencję weteranów,
korzystających z opieki zakładowej, przedkładają Mini-
sterstwo Pracy i Opieki Społecznej sprawozdania, wnio-
ski i preliminarze budżetowe oraz asygnują zakładom
potrzebne fundusze z kredytów, przyznanych na opiekę
nad weteranami.

§ 9.

Na obszarze miasta stołecznego Warszawy czyn-
ności, powierzone niniejszym rozporządzeniem władzom
administracyjnym I. i II. instancji, wykonywa Komisarz
Rządu.

§ 10.

W sprawach, wynikających z niniejszego rozpo-
rządzenia, orzeka ostatecznie Minister Pracy i Opieki
Społecznej.

§ 11.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia co do
weteranów powstań narodowych mają zastosowanie i do
weteranek tych powstań.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem
ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: (—) L. Darowski,
Minister Spraw Wojskowych: (—) Sikorski,
Minister Skarbu: (—) W. Grabski.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.
Kościan, dnia 26 stycznia 1925 r.

S t a r o s t a

L. dz. 569/25 — 7. Cegielka.

Przedmiot: karty rowerowe.

Z dniem 18. lipca 1924 weszło w życie rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26. czerwca 1924 r. regulujące używanie i ochronę dróg (D. U. R. P. № 61 poz. 611), ogłoszone w nr. 38/24 Orędownika Urzędowego.

Według tego rozporządzenia (§ 24) każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych winna być w posiadaniu imiennej karty rowerowej, wystawionej przez władzę administracyjną I instancji t. j. starostwo na stosowną piśmienną prośbę.

Wobec powyższego wzywam interesentów do postarania się o przepisową kartę rowerową w terminie do 31. marca 1925 r.

Pisemne wnioski o udzielenie karty rowerowej, w których podać należy wnioskodawcy imię, nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania oraz nr. i system roweru należy stawiać do miejscowych władz policyjnych (pp. burmistrzów i Komisarzy obwod.) które wnioski te po zaopiniowaniu przedłożą starostwu.

Wnioski te nie podlegają opłacie stemplowej.

Dla obecnie używanych, przez miejscowe władze policyjne wystawionych kart rowerowych wyznaczam niniejszym termin ważności do 31. marca 1925 roku.

Osoby jeżdżące na rowerze po drogach publicznych a nieposiadający począwszy od 1 marca 1925 r. przez starostwo wystawionej karty rowerowej w stwierdzonych wypadkach ulegną karze w myśl postanowień ustawy z 7. X. 1921 r. (Dz. U. R. P. № 89 poz. 656) o przepisach porządkowych na drogach publicznych, o ile dane przekroczenie nie podlega surowszej karze.

Panom Burmistrzom i Sołtysom polecam stosowne ogłoszenie powyższego w ich gminach.

Kościan, dnia 22. stycznia 1925 r.

S t a r o s t a.

L. dz. 474/25 -4- Cegielka.

Przedmiot: Obwody oględzin mięsa rzeźnego.

Obwieszczone w Orędowniku Urzędowym nr. 2/25 obwody oględzin mięsa rzeźnego zmieniam niniejszym jak następuje:

Wcielone do obwodu oględzin mięsa Kościan-południe miejscowości: Rabin, Kopaszewo, Rogaczewo Wielkie i Rogaczewo Małe przydzielam z dn. 1 lutego 1925 r. do obwodu oględzin mięsa Krzywina I., którego oglądaczem mięsa jest Berger Stanisław w Łuszkowie.

Panom Sołtysom odnośnych miejscowości polecam, by powyższą zmianę obwieścili w gminach i obszarach dworskich.

Kościan, dnia 2. lutego 1925 r.

S t a r o s t a.

w. z. Kaźmierowski,

L. dz. 576/25-4- st. sekr. pow.

W ostatnim czasie coraz to częściej zauważono czy to u rolników w śpichrzach, u kupców, w wagonach kolejowych, magazynach i t. p. **wołka zbożowego.**

Wszczęcie akcji, mającej na celu zwalczanie wołki zbożowego jest konieczne, gdyż plaga tegoż szkodnika zdaje się przybierać coraz większe rozmiary.

Wobec tego polecam gorliwe zajęcie się tą sprawą i wdrożenie planowej akcji zwalczania wołki zbożowego.

Środki stojące do dyspozycji w walce z tym niebezpiecznym szkodnikiem, a dające się na większą skalę zastosować, są następujące:

1. Para wodna i gorące powietrze.

Tymi dwoma środkami rozporządza przedewszystkiem kolejnictwo dlatego też tam mogą one być na większą skalę zastosowane. Parą wodną można dezynfekować próżne wagony, przeznaczone na ładunki zboża, przyczem po każdym wyładowaniu należy dezynfekcję powtórzyć.

Magazyny zbożowe należy przed dezynfekcją parą wodną opróżnić poddając równocześnie zboże dezynfekcji w osobnych zbiornikach.

Ziarno siewne można dezynfekować przez podgrzanie go w odpowiednich zbiornikach, wzgl. napełnienia zbiorników gorącym powietrzem, przyczem temp. powietrza nie może przekraczać 60° C. Ziarno, przeznaczone do siewu, musi być ogrzewane powoli gdyż nagłe ogrzanie nawet do 60° C obniża siłę kiełkowania.

2. Dwusiarczek węgla.

Dwusiarczek węgla jest jednym z najskuteczniejszych środków dezynfekcji ziarna.

Ziarno składa się w magazynie w kupy; na każdą z nich kładzie się płachtę, napojoną dwusiarczkiem węgla i następnie przykrywa się szczelnie drugą gęstą płachtą (brezentem). Na jedną tonę ziarna liczyć należy 1 — 2 fnty dwusiarczku. Gaz musi działać conajmniej 24 godzin. Dezynfekcję można też przeprowadzić w beczkach lub i t. p. licząc zawsze 1 — 2 dwusiarczku na 1 tonę zboża.

Panom Burmistrzom i Sołtysom polecam natychmiastowe ogłoszenie tegoż rozporządzenia w swych gminach w sposób zwykły.

Kościan, dnia 31. stycznia 1925 r.

S t a r o s t a.

L. dz. 480/25 -4- Cegielka.

S T A T U T

o opłatach od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

§ 1.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747) wprowadza się na rzecz miasta Kościana opłatę komunalną od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

§ 2.

Opłacie tej podlegają umowy o odpłatne przeniesienie własności nieruchomości, położonych na obszarze miasta, o ile te umowy nie podlegają podatkowi spadkowemu, lub od darowizn.

§ 3.

Opłata pobierana będzie na rzecz miasta Kościana w wysokości 1 procent sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej (należytości). Do uiszczenia tej opłaty obowiązany jest solidarnie zbywca i nabywca.

§ 4.

Wymiar i pobór opłaty uskutecznia Magistrat.

§ 5.

Płatnicy opłaty komunalnej winni przedstawić najdalej w ciągu 14 dni po sporządzeniu aktu i uiszczeniu opłaty państwowej wszystkie dane, dotyczące wymiaru tej opłaty. Wymiar opłaty komunalnej Magistrat uskutecznia na podstawie powyższych danych.

§ 6.

Wymierzoną przez Magistrat opłatę komunalną winien płatnik uiszczyć do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 7.

Odwołanie w sprawach wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w § 69 i nast. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14. 7. 1893.

§ 8.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągana będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w art. 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 31 poz. 189) i ustawowych odsetek za zwłokę.

§ 9.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłaty podlegają karze do wysokości 345,9 zł o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62-66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 10.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w mieście tutejszem przyjęty.

Kościan, dnia 6. listopada 1924.

M a g i s t r a t.

podp. Koszewski. W. Włoszkiewicz. M. Dónaj. Wittig.

Kościan, dnia 4 grudnia 1924.

R a d a m i e j s k a.

podp. Dr. Nowakowski. Sławek. Tadeuszek. Kowanetz.

Zatwierdzenie.

Na podstawie art. 1, 13, 36 i 37 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 (Dz. Ust. R. P. nr. 94 poz. 747) i § 1 ust. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15. 4. 1924 (D. U. R. P. nr. 36 poz. 390) jak również za zgodą p. Dyrektora Wielkopolskiej Izby Skarbowej w Poznaniu wyrażoną pismem z dnia 14. 1. 25 l. dz. 4645/V — 217/25 zatwierdzam statut.

Poznań, dnia 20. stycznia 1925.

Z a W o j e w o d ę :

(—) Czapski,

w z. Naczelnika Wydz. Sam.

dz. 484/25 III.

S t a t u t o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

§ 1.

Opodatkowaniu w sposób przewidziany w § 3 i 4 podlegają wszelkie zabawy, urządzone w obrębie gminy i w szczególności następujące rozrywki:

1. zabawy taneczne, kostjumowe i bale maskowe itp.
2. zabawy ludowe, jak np. karuzela, huśtawki, hipodromy, strzelnice, aparaty do mierzenia sił, aparaty reprodukcje mechaniczne, utwory muzyczne i deklamacje, gry połączone z wygraną w pieniądze lub przedmiotach, kolejki amerykańskie i t. p.
3. przedstawienia świetlne (kinematografy) teatry marionetkowe, przedstawienia cyrkowe, walki zapasnicze, variete, kabarety i t. p.

4. wystawy i muzea z wyjątkiem tych wystaw i muzeów, które nie służą dla celów zarobkowych, panoramy, pokazy zwierząt tresowanych, menażerie i t. p.
5. zabawy sportowe.
6. przedstawienia teatralne, balety, koncerty i wszelkie inne przedstawienia muzyczne,
7. odczyty, deklamacje i recytacje,
8. przedsiębiorstwa i instytucje utrzymujące bilardy.

§ 2.

Wolne od opodatkowania są:

1. przedstawienia, które służą wyłącznie nauczaniu w zakładach naukowych publicznych lub prywatnych, lub też które z pozwolenia władz szkolnych urządzone są wyłącznie dla uczniów tych zakładów lub ich rodzin.
2. przedstawienia, z których dochód przeznaczają się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, z góry określone, o ile z nimi nie są połączone zabawy taneczne.
3. zabawy, które służą wyłącznie dla rozwoju młodzieży lub też dla ćwiczeń cielesnych. Nie zwalnia się jednakże od podatku bilety wstępu na takie zabawy sportowe, które połączone są z totalizatorem, zakładami lub tańcem,
4. zabawy urządzone przez pojedyncze osoby w prywatnych mieszkaniach oraz zabawy reprezentacyjne urządzone przez urzędy publiczne, o ile nie pobiera się wzajemian zapłaty ani za zabawę ani też za trunki lub jedzenie. Pomieszczenie klubowe nie uważa się za prywatne.
5. przedstawienia teatralne, koncertowe, odczyty, deklamacje i recytacje oraz przedstawienia kinematograficzne, przez władze państwowe urządzone, prowadzone lub wydatnie subsydjowane.

§ 3.

Podatek od rozrywek wymienionych w § 1-szym, o ile do nich nie ma zastosowania § 2 pobiera się w formie dodatku procentowego od ceny wykupionego biletu (podatek biletowy) w wypadkach, gdy uczestnictwo w rozrywce nie jest uzależnione wyłącznie od wykupionych biletów wstępu podatek wymierza się w sposób ryczałtowy (§§ 10 i 11).

§ 4.

Podatek biletowy opłacają osoby, nabywające bilety wstępu na wszelkie widowiska i zabawy wymienione w § 1. Inkasuje go na rzecz miasta przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę lub widowisko i jest za podatek ten odpowiedzialny.

§ 5.

O każdej zabawie, wymienionej w § 1 należy zawiadomić Magistrat najpóźniej na dwa dni przed przedstawieniem o ile nie można było we właściwym czasie o zabawie zawiadomić, ponieważ termin zabawy nie był jeszcze ustalony, wówczas należy donieść Magistratowi najpóźniej w ciągu dwóch dni po zabawie.

Magistrat wydaje zaświadczenie zgłoszenia. Do zgłoszenia obowiązany jest zarówno przedsiębiorca wzgl. urządzający zabawę jakoteż właściciel lub dzierżawca pomieszczeń, w stórch odbywa się zabawa.

Magistrat może dla zabaw urządzanych przez poszczególnych przedsiębiorców uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające dla szeregu zabaw.

§ 6.

Podatek oblicza się według ceny i liczby wydanych biletów wstępu. Przy obliczaniu nie bierze się w rachubę biletów wydanych bezpłatnie, ilość tych biletów winna być wszakże z góry zgłoszona. Cena podana na bilecie służy za podstawę wymiaru nawet

wtedy, jeżeli bilet wydany został faktycznie po cenie niższej, natomiast w razie pobrania kwoty wyższej od ceny podanej na bilecie, podatek oblicza się według tej faktycznie pobranej kwoty.

Pod ceną biletu wstępu rozumieć należy ogólną wysokość pobranej kwoty z wyjątkiem podatku. Opłatę za katalogi lub programy włącza się do ceny biletu, o ile uczestnicy nie są dopuszczani do zabawy bez wykupienia katalogu lub programu.

§ 7.

Podatek od każdego poszczególnego biletu wynosi:

1. 40 procent ceny biletu wstępu na przedstawienia kinematograficzne, marionetek, cyrkowe, variete, kabarety i walki zapasnicze,
2. 30 procent ceny biletu wstępu na przedstawienia kinematograficzne utworów i filmów krajowych.
3. 5 procent ceny biletu wstępu na zawody i popisy, urządzone przez Towarzystwa sportowe, gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna zarząd gminy oraz 10 procent na przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej lub naukowej.
4. 20 procent ceny biletu wstępu na wszystkie inne widowiska i zabawy.

§ 8.

Przy zgłoszeniu przedsiębiorcy wzgl. urzędującego zabawę winien złożyć w Magistracie bilety przeznaczone do sprzedaży. Bilety muszą być zaopatrzone w numery bieżące, nazwę przedsiębiorstwa (cy), termin, miejsce i rodzaj zabawy, jako też cenę lub też bezpłatność biletu. Magistrat zaopatruje bilety stemplem.

Magistrat może przy zgłoszeniu zażądać kaucji w wysokości przypuszczalnego wpływu podatkowego, również może Magistrat czynić wyjątki od powyższych wymagań, dotyczących treści biletów i zaniechanie ich odstemplowania.

§ 9.

Przedsiębiorca wzgl. urzędujący zabawę może zwołać na udział w zabawie jedynie po ukazaniu i skasowaniu odstemplowanych biletów. Skasowane bilety uczestnicy zatrzymują i winni na żądanie pokazywać delegatom Magistratu. Przedsiębiorca wzgl. urzędujący zabawę obowiązany jest przechowywać przez 30-dniowy okres czasu wszelkie dowody, dotyczące ilości sprzedanych biletów i okazać je na każde żądanie Magistratu.

§ 10.

Od wszelkiego rodzaju koncertów, widowisk i zabaw, urządzanych przez kawiarnie restauracje lub inne przedsiębiorstwa bez pobierania osobnej opłaty wstępu — podatek oblicza się ryczałtowo z uwzględnieniem stawek określonych w § 7-ym i przypuszczalnej frekwencji gości w granicach od 10 do 20 zł za każdy dzień, względnie wieczór, koncertu, zabawy lub też widowiska.

§ 11.

Wysokość podatku ryczałtowego w granicach określonych w § 10 wymierza Magistrat na podstawie danych ustalonych przez Komisję po wysłuchaniu przedsiębiorcy wzgl. urzędującego zabawę lub widowisko. Komisję powołują Magistrat z udziałem rzeczoznawców.

§ 12.

O ile przedsiębiorca wzgl. urzędujący zabawę narusza postanowienie §§ 3—11 w ten sposób, iż okoliczności miarodajnych dla wyliczenia podatku nie może z pewnością ustalić, wówczas Magistrat może określić podatek tak, jak gdyby wszystkie rozporządzalne miejsca zostały rozsprzedane po cenach zwykłych lub też ustalonych przez Magistrat w poszczególnym wypadku

według wyższego szacunku. Na ustalony podatek Magistrat doręczy formalne wezwanie płatnicze.

§ 13.

Podatek od biletów wstępu względnie podatek ryczałtowy zainkasowany przez przedsiębiorcę winien być wpłacony do kasy miejskiej w przeciągu dwóch dni po dniu zabawy.

§ 14.

Odwolanie w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w § 69 i następnych ustawy o daninach komunalnych z dnia 14. lipca 1893 r.

§ 15.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w art. 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 31 poz. 189) i ustawowych odsetek za zwłokę.

§ 16.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze poboru podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ust. z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 17.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w mieście tutejszem przyjęty.

Kościan, dnia 31 lipca 1924 r.

Magistrat.

podp. wz. W. Kaźmierczak. W. Włoszkiewicz.
Wittig.

Kościan, dnia 4 grudnia 1924.

Rada miejska.

podp. Dr. Nowakowski. Sławek. Kowanetz.
Tadeuszak.

Zatwierdzenie.

Na podstawie art. 1, 18, 36 i 37 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11-go sierpnia 1923. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) i § 1. ust. 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15. 4. 1924 (Dz. U. R. P. nr. 36 poz. 360) jak również za zgodą p. Dyrektora Wielkopolskiej Izby Skarbowej w Poznaniu wyrażoną pismem z dnia 14. 1. 1925 l. dz. 4648-V-220/25 zatwierdzam statut.

Poznań, dnia 20. stycznia 1925.

Za Wojewodę

(—) Czapski

w. z. Naczelnika Wydz. Sam.

L. dz. 488/25 III.

Walne Zebranie

wszystkich członków Spółki odbędzie się w czwartek, dn. 19 lutego br. o g. 3 po poł. w salce dominijalnej w Konojedzie

PORZĄDEK OBRAD:

1. Rozwiązanie dotychczasowej spółki.
2. Zmiana dotychczasowej nazwy Spółki na polską
3. Zmiana dotychczasowego celu spółki i zmian statutu.
4. Wnioski.

Przewodniczący Spółki:

Mogilnitsa Melorations Genossenschaft
ROWIŃSKI.